

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนาที่มีต่อความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา
- 2.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนาและนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีปกติ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ และงานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย และรูปแบบการสอนแบบสนทนา
2. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ท 305 และ ท 306 เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การสร้างแผนการสอน การประเมินผล ให้สอดคล้องกัน
3. ศึกษาเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกเนื้อเรื่อง ที่จะนำไปใช้ในการทดลองสอน
4. ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับหลักและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย

2. ประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน สาเหตุที่เลือกโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ โดยมีนักเรียนทั้งสิ้นจำนวน 1,976 คน และมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 ห้องเรียน ประมาณ 280 คน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เป็นโรงเรียนสหศึกษาที่รับนักเรียนด้วยวิธีการสอบคัดเลือกและทางโรงเรียนให้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเช่นเดียวกับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อีกทั้งผู้บริหารโรงเรียนพร้อมทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยได้นำคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ 2 วิชาภาษาไทย ท 306 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 ของนักเรียนจำนวน 7 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียนห้องละประมาณ 40 คน มาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเลือกห้อง ม.3/536 และ ม.3/546 ที่มีค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) เท่ากับ 15.13 และ 15.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.07 และ 2.42 ตามลำดับ เมื่อทดสอบค่าความแปรปรวน (F-test) ได้ค่า F เท่ากับ 1.63 ซึ่งค่า F ที่ได้จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่า F ที่ได้จากราง (F 0.05= 1.69) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของทั้งสองห้องไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ของนักเรียนทั้งสองห้องด้วยค่าที่ (t-test) ได้ค่าที่เท่ากับ .199 ซึ่งค่าที่จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่าที่จากราง (t = 1.658) แสดงว่าความสามารถทางภาษาไทยของทั้งสองห้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย ฉบับทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีของนักเรียนทั้งสองห้อง แล้วนำคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของทั้งสองห้องมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิต เท่ากับ 33.85 และ 33.75 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.56 และ 5.75 ตามลำดับ จึงนำค่ามัชฌิมเลขคณิต ของทั้งสองห้องไปทดสอบค่าที่ (t-test) ได้ค่าที่เท่ากับ .094 ค่าที่จากการคำนวณมีค่าน้อยกว่าค่าที่จากราง (t = 1.658) ที่ระดับนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนทั้งสองห้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นจึงจับสลากให้นักเรียนม.3/546 เป็นกลุ่มทดลอง มีนักเรียนจำนวน 40 คน เรียนอ่านบันทึกคดีภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา และนักเรียนม.3/536 เป็นกลุ่มควบคุม มีนักเรียนจำนวน 40 คน เรียนอ่านบันทึกคดีภาษาไทยโดยใช้การเรียนการสอนแบบปกติ

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ได้แก่ แผนการสอน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาไทย คำอธิบายรายวิชาภาษาไทย และหนังสือเรียนวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อนำมากำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบและเลือกประเภทเนื้อเรื่องที่จะนำมาสร้างแบบทดสอบ

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบปรนัย จากหนังสือ วารสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย จำนวน 2 ฉบับ คือแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post – test) โดยแบบทดสอบทั้งสองฉบับเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกัน แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) มี 4 ตัวเลือก ฉบับละ 60 ข้อ ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที ข้อคำถามเป็นบทอ่านในรูปแบบบันทึกคดีประเภทต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อเรื่องจากวรรณกรรมปัจจุบัน วรรณกรรมเยาวชน นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับหลังการอ่าน และเนื้อเรื่องมีความยากง่ายเหมาะสมกับอายุ และความสนใจของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งเป็น เรื่องสั้น 1 บทอ่าน จำนวน 6 ข้อ นิทาน 5 บทอ่าน จำนวน 24 ข้อ ตำนาน 5 บทอ่าน จำนวน 24 ข้อ และบทละคร 1 บทอ่าน จำนวน 6 ข้อ รวมทั้งสิ้น 12 บทอ่าน จำนวน 60 ข้อ แต่ละบทอ่านมีข้อคำถามซึ่งครอบคลุมความสามารถในการอ่านระดับต่าง ๆ ตามหลักการของลูว์ อี เบอร์ไมสเตอร์ (LouE. Burmeister, 1974: 147-148) ได้แก่ การอ่านจับใจความ การอ่านตีความ และการอ่านเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ โดยกำหนดอัตราส่วนระดับละ 20 ข้อ (ดูรายละเอียดตารางกำหนดแผนผังการสร้างแบบสอบใน ภาคผนวก ง.)

1.4 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและแก้ไขปรับปรุงให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

1.5 นำแบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับ ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.) ตรวจสอบพิจารณาความตรงตามเนื้อหา ตลอดจนความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษาและข้อคำถาม ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน บันเทิงคดีภาษาไทยเพียงฉบับเดียว คือฉบับทดสอบก่อนเรียน ดังนี้

ปรับตัวเลือกในข้อ 1

จากข้อ ก. มนุษย์จำเป็นต้องเบียดเบียนเพื่อนมนุษย์ด้วยกันเพื่อความอยู่รอดของตน
เป็น ก. มนุษย์มักต้องเบียดเบียนเพื่อนมนุษย์และสัตว์อื่นเพื่อความอยู่รอดของตน

1.6 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบ ฉบับทดสอบก่อนเรียน ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 72 คน นำมาตรวจและวิเคราะห์ข้อสอบโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ IRT (BAY) 1.0 (ศิริชัย กาญจนวาสี : 2539) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .78 จึงคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ คือข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวน 46 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 14 ข้อ ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับข้อคำถามและตัวเลือกให้มีความชัดเจน เหมาะสมยิ่งขึ้น

นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณาและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแบบสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 71 คน แล้วตรวจและวิเคราะห์ข้อสอบ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .86 และได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมด โดยค่าความยากง่ายมีค่าระหว่าง .26 - .80 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง .22 - .80 (ดูรายละเอียดในภาคผนวก จ.) ดังรายละเอียด คือ

ค่าความยากง่ายระหว่าง

.81 ขึ้นไป	จำนวน	-	ข้อ
.61 - .80	จำนวน	34	ข้อ
.41 - .60	จำนวน	20	ข้อ
.20 - .40	จำนวน	6	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง

.81 ขึ้นไป	จำนวน	-	ข้อ
.61 - .80	จำนวน	13	ข้อ
.41 - .60	จำนวน	13	ข้อ
.20 - .40	จำนวน	34	ข้อ

1.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบ ฉบับทดสอบหลังเรียน ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 74 คน นำมาตรวจและวิเคราะห์ข้อสอบโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ IRT (BAY) 1.0 (ศิริชัย กาญจนวาสี : 2539) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบทั้งฉบับ เท่ากับ .72 จึงคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพ คือข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวน 47 ข้อ ส่วนข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 13 ข้อ ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยปรับข้อคำถามและตัวเลือกให้มีความชัดเจน เหมาะสมยิ่งขึ้น นำแบบสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ พิจารณา และปรับปรุงตามคำแนะนำ จากนั้นนำแบบสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 72 คน แล้วตรวจและวิเคราะห์ข้อสอบ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .87 และได้ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ตามเกณฑ์ที่กำหนดทั้งหมด โดยค่าความยากง่ายมีค่าระหว่าง .21 - .80 ค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง .22 - .79 ดังรายละเอียด คือ

ค่าความยากง่ายระหว่าง

.81 ขึ้นไป	จำนวน	-	ข้อ
.61 - .80	จำนวน	26	ข้อ
.41 - .60	จำนวน	17	ข้อ
.20 - .40	จำนวน	17	ข้อ

ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง

.81 ขึ้นไป	จำนวน	-	ข้อ
.61 - .80	จำนวน	15	ข้อ
.41 - .60	จำนวน	17	ข้อ
.20 - .40	จำนวน	28	ข้อ

(ดูรายละเอียดเครื่องมือ ในภาคผนวก จ.)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอน สำหรับกลุ่มทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา จำนวน 8 แผน แต่ละแผนประกอบด้วยการสอน 3 ชั้น ได้แก่ ชั้นก่อนอ่าน ชั้นอ่าน และชั้นหลังอ่าน กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 8 แผน แต่ละแผนประกอบด้วยชั้นการสอน 3 ชั้น คือ ชั้นนำ ชั้นสอน และชั้นสรุป ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาจุดหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ของวิชาภาษาไทย และคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ท 305 ท 306 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533)

2.2 ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และข้อเสนอนะในการสอนจากคู่มือครูวิชาภาษาไทย (ท305,ท306)

2.3 สัมรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ ในการเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับระดับความสนใจในการอ่านของนักเรียน

2.4 เลือกประเภทของบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับความสนใจในการอ่านของนักเรียน เลือกประเภทของเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน โดยพิจารณาจากคำอธิบายรายวิชาภาษาไทย ท 305 , ท 306 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ที่ระบุว่า “ให้ฝึกอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง รวมทั้งวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ” และกำหนดประเภทและจำนวนของเนื้อเรื่อง นำเนื้อเรื่องให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม

ของเนื้อหาและเลือกเนื้อเรื่องเพื่อสร้างแผนการสอนจำนวน 8 เรื่อง ประกอบด้วย เรื่องสั้น 2 เรื่อง นิทาน 2 เรื่อง ตำนาน 2 เรื่อง และบทละคร 2 เรื่อง

2.5 เขียนแผนการสอนกลุ่มทดลองจำนวน 8 แผน และกลุ่มควบคุมจำนวน 8 แผน ตามเนื้อเรื่องที่เลือกไว้จำนวน 8 เรื่อง โดยแต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 คาบ 100 นาที โดยสอนแต่ละกลุ่ม สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 8 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านบันทึกคิดภาษาไทยแบบสนทนา โดยมีขั้นตอนการสอน คือ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นอ่าน และขั้นหลังอ่าน และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านบันทึกคิดภาษาไทยแบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป ผู้วิจัยนำแผนการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก่นำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาและขั้นตอนการสอนในแผนการสอน ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำแก้ไขแผนการสอนที่ 5 ดังต่อไปนี้

ให้ปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ คือ
เพิ่มจุดประสงค์นำทางในแผนการสอนที่ 5 จากเดิม 7 ข้อ เป็น 8 ข้อ
โดยให้เพิ่มว่า ข้อ 8 ให้เรียงลำดับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในเรื่อง

ผู้วิจัยได้นำคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนทั้งสองชุด จากนั้นนำแผนการสอน ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง ก่อนที่จะนำแผนการสอนที่เสร็จสมบูรณ์ ชุดละ 1 แผน ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดกิจกรรมและเวลา พบว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว จึงนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างประชากร

4. การดำเนินการสอนและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน เพื่อขออนุญาตทำการทดลองสอน

2. ผู้วิจัยได้ทดสอบก่อนเรียน (Pre – test) กับกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยให้ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทย จำนวน 60 ข้อ ซึ่งใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที
3. ผู้วิจัยปฐมนิเทศกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มก่อนทดลองสอน โดยแจ้งจุดประสงค์การเรียนการสอน การดำเนินการเรียนการสอน การประเมินผล ระยะเวลาที่ทดลองสอน และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนการสอน โดยในกลุ่มทดลองผู้วิจัยได้ปฐมนิเทศให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนาด้วย
4. ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ตามแผนการสอนที่สร้างขึ้น กลุ่มละ 8 แผน แผนละ 2 คาบ รวมเวลาในการสอนทั้งหมด 16 คาบ ใช้เวลาในการสอนกลุ่มละ 2คาบ/สัปดาห์ รวม 8 สัปดาห์ โดยมีรายละเอียดในการสอนทั้งสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนอ่านบันทึกคดีภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา มีขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นเตรียมการสอน

ครูเลือกบันทึกคดีประเภท เรื่องสั้น นิทาน ตำนาน และบทละคร ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและมีแก่นเรื่องที่น่าสนใจ

ขั้นสอน

1. ขั้นก่อนอ่าน

- 1.1 ครูให้ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของบันทึกคดี ว่ามีลักษณะและส่วนประกอบอย่างไร เช่น เรื่องสั้น จะประกอบด้วย โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร ฉาก และบทสนทนา
- 1.2 ครูเน้นความสำคัญของแก่นเรื่อง พร้อมยกตัวอย่าง

2. ขั้นอ่าน

- 2.1 นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง และศึกษาองค์ประกอบของบันทึกคดี
- 2.2 เมื่ออ่านจบนักเรียนเขียนสรุปความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับแก่นเรื่อง และองค์ประกอบทั้งหมดของบันทึกคดีที่อ่าน

3. ชั้นหลังอ่าน

- 3.1 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อค้นหาแก่นเรื่องของบันเทิงคดีที่ให้
อ่าน โดยครูตั้งคำถามเพื่อชี้แนะและกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาคำตอบ
ด้วยตนเอง โดยนำข้อมูลที่แต่ละคนบันทึกไว้ผนวกกับประสบการณ์
และความรู้เดิมของตนมาประกอบการอภิปราย จากนั้นครูจึงเขียน
แก่นเรื่องที่ได้จากคำตอบของนักเรียนไว้บนกระดาน
- 3.2 ครูนำแก่นเรื่องที่ได้มาเป็นจุดเริ่มต้นของการอภิปรายร่วมกัน โดย
ตลอด เวลาครูต้องเป็นผู้ชี้แนะ และกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามกับ
ตนเองและคิดหาคำตอบจากความรู้เดิม ความรู้ที่ได้จากบทอ่าน และ
ประสบการณ์ของตนเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับ
องค์ประกอบทั้งหมดแต่ละองค์ประกอบของบันเทิงคดีที่อ่านใน
ระหว่างการอภิปรายแต่ละประเด็น ครูบันทึกข้อมูลที่ได้ในรูปของ
แผนที่ความคิดบนกระดาน
- 3.3 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของบันเทิงคดี
ที่อ่านและให้นักเรียนบันทึกลงในสมุดงาน

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน ครูนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการอภิปราย อธิบาย
ใช้เพลงหรือ เกมเพื่อสร้างความสนใจของนักเรียน
2. ชั้นสอน ครูสอนตามเนื้อหาในบทเรียน โดยครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น อธิบายการถามตอบ การแสดงความคิดเห็น การวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อให้
ความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของบันเทิงคดี และการอ่านบันเทิงคดี โดยหลังจากที่นักเรียน
อ่านบันเทิงคดีจบ ครูจะให้นักเรียนอธิบาย ถามตอบ โดยเริ่มต้นจาก ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
โครงเรื่อง พฤติกรรมตัวละคร บทสนทนา ฉากและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่แก่น
เรื่องของบันเทิงคดีที่อ่าน
3. ชั้นสรุป เป็นการสรุปบทเรียนโดยครูหรือนักเรียน หรือทั้งครูและนักเรียน
ช่วยกันสรุป

5. เมื่อสอนครบตามกำหนดการสอนแล้ว ทำการทดสอบหลังเรียน (Post – test) ด้วยแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 60 ข้อ รวม 60 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที
6. ตรวจให้คะแนน โดยให้ 1 คะแนน สำหรับข้อที่ตอบถูก ให้ 0 คะแนนสำหรับข้อที่ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ข้อ
7. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างก่อนการสอนและหลังการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences : SPSS) โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยแล้วเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา โดยทดสอบค่าที (t - test) เพื่อดูความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการทดลองสอน
2. คำนวณค่าร้อยละและค่าร้อยละที่เพิ่มขึ้น ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองสอน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสนทนา แล้วเปรียบเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) ของคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านบันทึกคดีภาษาไทยของทั้งสองกลุ่มโดยทดสอบค่าที (t-test)